

České vydání

Právní předpisy

Ročník 63

2. března 2020

Obsah

I *Legislativní akty*

NAŘÍZENÍ

- ★ Nařízení Rady (EU) 2020/283 ze dne 18. února 2020, kterým se mění nařízení (EU) č. 904/2010, pokud jde o opatření k posílení správní spolupráce za účelem boje proti podvodům v oblasti DPH 1

SMĚRNICE

- ★ Směrnice Rady (EU) 2020/284 ze dne 18. února 2020, kterou se mění směrnice 2006/112/ES, pokud jde o zavedení určitých požadavků na poskytovatele platebních služeb 7
- ★ Směrnice Rady (EU) 2020/285 ze dne 18. února 2020, kterou se mění směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty, pokud jde o zvláštní režim pro malé podniky, a nařízení (EU) č. 904/2010, pokud jde o správní spolupráci a výměnu informací za účelem sledování správného uplatňování zvláštního režimu pro malé podniky 13

II *Nelegislativní akty*

ROZHODNUTÍ

- ★ Rozhodnutí Rady (EU) 2020/286 ze dne 27. února 2020 o postoji, který má být jménem Evropské unie zaujat na 63. zasedání Komise pro narkotika, pokud jde o doplnění jedné látky na seznam látek v tabulce I Úmluvy Organizace spojených národů proti nedovolenému obchodu s omamnými a psychotropními látkami 24

CS

Akty, jejichž název není vtištěn tučně, se vztahují ke každodennímu řízení záležitostí v zemědělství a obecně platí po omezenou dobu.

Názvy všech ostatních aktů jsou vtištěny tučně a předchází jim hvězdička.

- ★ Rozhodnutí Rady (EU) 2020/287 ze dne 27. února 2020 o postoji, který má být zaujat jménem Evropské unie v příslušných výborech Evropské hospodářské komise Organizace spojených národů, pokud jde o návrhy změn předpisů OSN č. 10, 26, 28, 46, 48, 51, 55, 58, 59, 62, 79, 90, 106, 107, 110, 117, 121, 122, 128, 144, 148, 149, 150, 151 a 152, návrhy změn celosvětových technických předpisů č. 3, 6 a 16, návrh změn úplného usnesení R.E.5 a návrhy povolení k vypracování změny celosvětového technického předpisu č. 6 a k vypracování nového celosvětového technického předpisu o stanovení výkonu elektrifikovaného vozidla 26

I

(Legislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ RADY (EU) 2020/283

ze dne 18. února 2020,

kterým se mění nařízení (EU) č. 904/2010, pokud jde o opatření k posílení správní spolupráce za účelem boje proti podvodům v oblasti DPH

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 113 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,

v souladu se zvláštním legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Rady (EU) č. 904/2010 ⁽³⁾ stanoví mimo jiné pravidla pro uchování a výměnu konkrétních informací v oblasti daně z přidané hodnoty (DPH) elektronickými prostředky.
- (2) Růst elektronického obchodu usnadňuje přeshraniční prodej zboží a služeb konečným spotřebitelům v členských státech. V této souvislosti se pojem „přeshraniční elektronický obchod“ vztahuje na dodání, u kterých je DPH splatná v jednom členském státě, dodavatel je však usazen v jiném členském státě, na třetím území, nebo ve třetí zemi. Avšak podniky zapojené do podvodů v oblasti DPH, usazené buď v jednom z členských států, na třetím území, nebo v třetí zemi, zneužívají příležitosti, které elektronický obchod přináší, k získání nespravedlivých výhod na trhu tím, že se vyhýbají povinnostem v oblasti DPH. Pokud se použije zásada zdanění v místě určení, jelikož spotřebitelé nemají povinnost vést účetnictví, potřebují členské státy spotřeby vhodné nástroje k odhalení a kontrole podniků zapojených do podvodů v oblasti DPH. Je důležité bojovat proti přeshraničním podvodům v oblasti DPH způsobeným podvodným jednáním některých podniků v oblasti přeshraničního elektronického obchodu.
- (3) V současnosti probíhá spolupráce při boji proti podvodům v oblasti DPH mezi správci daně členských států (dále jen „správci daně“) a vychází zpravidla ze záznamů držených podniky, které se přímo účastní zdanitelného plnění. Při přeshraničním dodávání zboží a poskytování služeb mezi podniky a spotřebiteli, zpravidla v oblasti elektronického obchodu, nemusí být tyto informace přímo dostupné. Jsou proto zapotřebí nové nástroje umožňující správcům daně účinně bojovat proti podvodům v oblasti DPH.

⁽¹⁾ Stanovisko ze dne 17. prosince 2019 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽²⁾ Úř. věst. C 240, 16.7.2019, s. 29.

⁽³⁾ Nařízení Rady (EU) č. 904/2010 ze dne 7. října 2010 o správní spolupráci a boji proti podvodům v oblasti daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 268, 12.10.2010, s. 1).

- (4) U naprosté většiny přeshraničních nákupů přes internet, které uskuteční spotřebitelé v Unii, se platby provádějí prostřednictvím poskytovatelů platebních služeb. Za účelem provedení platební služby disponuje poskytovatel platebních služeb konkrétními informacemi pro identifikaci příjemce dané přeshraniční platby, jakož i údaji o datu a částce platby a členském státě původu platby. Tyto informace jsou nezbytné k tomu, aby správci daně mohli provádět své základní úkoly, kterými jsou odhalování podniků zapojených do podvodů v oblasti DPH a určování povinností v oblasti DPH v souvislosti s přeshraničním dodáváním zboží nebo poskytováním služeb mezi podniky a spotřebiteli. Je proto nezbytné a přiměřené, aby informace týkající se DPH, které mají poskytovatelé platebních služeb k dispozici, byly zpřístupněny členským státům a aby členské státy mohly tyto informace uchovávat ve vnitrostátních elektronických systémech a předávaly je centrálnímu elektronickému systému platebních informací za účelem odhalování podvodů v oblasti DPH a boje proti nim, zejména pokud jde o dodání zboží a poskytování služeb mezi podniky a spotřebiteli.
- (5) Nezbytným a přiměřeným opatřením pro účinný boj proti podvodům v oblasti DPH je tedy poskytnout členským státům nástroje pro shromažďování, uchovávání a předávání informací poskytovaných poskytovateli platebních služeb a poskytnout kontaktním úředníkům Eurofiscu přístup k těmto informacím, pokud souvisejí s vyšetřováním podezření na podvod v oblasti DPH nebo s odhalováním podvodů v oblasti DPH. Tyto nástroje jsou nezbytné, protože správci daně potřebují tyto informace pro účely kontroly DPH, aby chránili jak veřejné příjmy, tak legitimní podniky v členských státech, čímž v konečném důsledku chrání pracovní místa a občany Unie.
- (6) Je důležité, aby zpracování informací členskými státy v souvislosti s platbami bylo přiměřené cíli boje proti podvodům v oblasti DPH. Členské státy by proto neměly shromažďovat, uchovávat nebo předávat informace o spotřebitelích nebo plátcích a o platbách, které nejsou pravděpodobně spojeny s ekonomickou činností.
- (7) Za účelem dosažení cíle, kterým je účinnější boj s podvodem v oblasti DPH, by měl být zřízen centrální elektronický systém platebních informací (dále jen „CESOP“), do něž by členské státy předávaly platební informace, které shromažďují a mohou uchovávat na vnitrostátní úrovni. CESOP by měl uchovávat, agregovat a analyzovat veškeré informace o platbách týkající se DPH v souvislosti s jednotlivými příjemci, které předávají členské státy. CESOP by měl umožnit získání úplného přehledu o platbách, které příjemci obdrželi od plátců nacházejících se v členských státech a zpřístupnit kontaktním úředníkům Eurofiscu výsledek konkrétní analýzy. CESOP by měl být schopen rozpoznat vícenásobné záznamy týkajících se plateb, pokud například tutéž platbu vykázala banka i vydavatel karty určitého plátce, vyčistit informace obdržené od členských států, jako například odstranit duplicity nebo opravit chyby v údajích, a měl by umožnit kontaktním úředníkům Eurofiscu provádět křížové kontroly platebních informací s informacemi o DPH, které mají k dispozici, provádět dotazování za účelem vyšetřování podezření na podvod v oblasti DPH nebo odhalování podvodů v oblasti DPH a doplňovat dodatečné informace.
- (8) Zdanění je důležitým cílem obecného veřejného zájmu Unie a členských států, což bylo zohledněno u omezení, která se mohou vztahovat na povinnosti a práva stanovená v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ⁽⁴⁾ a v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ⁽⁵⁾. Omezení práv na ochranu údajů jsou nezbytná vzhledem k povaze a objemu daných informací, které pocházejí od poskytovatelů platebních služeb, a měla by vycházet z konkrétních podmínek stanovených ve směrnici Rady (EU) 2020/284 ⁽⁶⁾. Jelikož platební informace jsou zvláště citlivé, je nutné, aby bylo v každé fázi nakládání s nimi jasné, kdo je správcem nebo zpracovatelem podle nařízení (EU) 2016/679 a (EU) 2018/1725.
- (9) Je proto nezbytné uplatnit omezení práv subjektů údajů v souladu s nařízením (EU) č. 904/2010. Úplné uplatňování práv a povinností subjektů údajů by totiž vážně ohrozilo cíl účinného boje proti podvodům v oblasti DPH a mohlo by subjektům údajů umožnit, aby bránily probíhající analýze a vyšetřování, jelikož poskytovatelé platebních služeb odesílají obrovský objem informací, a mohl by výrazně vzrůst počet žádostí od subjektů údajů podávaných členským státům nebo Komisi. To by omezilo schopnost správců daně sledovat cíl tohoto nařízení, neboť by byly ohroženy dotazování, analýza, vyšetřování a postupy prováděné v souladu s tímto nařízením. Omezení práv

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1.).

⁽⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 39).

⁽⁶⁾ Směrnice Rady (EU) 2020/284 ze dne 18. února 2020, kterou se mění směrnice 2006/112/ES, pokud jde o zavedení určitých požadavků na poskytovatele platebních služeb (viz strana 7 v tomto čísle Úředního věstníku).

subjektů údajů by proto měla být uplatňována při zpracovávání informací podle tohoto nařízení. Stanoveného cíle, totiž boje proti podvodům v oblasti DPH, nelze dosáhnout jinými, méně omezujícími prostředky se stejnou účinností.

- (10) Přístup k platebním informacím v systému CESOP by měli mít pouze kontaktní úředníci Eurofiscu, a to pouze za účelem boje proti podvodům v oblasti DPH. Tyto informace by mohly být kromě vyměření DPH používány i pro vyměření jiných dávek, cel a daní, jak stanoví nařízení (EU) č. 904/2010. Tyto informace by se neměly používat k jiným účelům, například ke komerčním účelům.
- (11) Při zpracovávání platebních informací podle tohoto nařízení by každý členský stát měl dodržovat meze toho, co je přiměřené a nezbytné pro účely vyšetřování podezření z podvodu v oblasti DPH nebo odhalování podvodů v oblasti DPH.
- (12) Za účelem zachování práv a povinností podle nařízení (EU) 2016/679 je důležité, aby se informace týkající se plateb nepoužívaly pro automatizované individuální rozhodování a aby se tedy vždy ověřily na základě jiných daňových informací, které mají správci daně k dispozici.
- (13) S cílem pomoci členským státům bojovat proti daňovým podvodům a odhalovat podniky zapojené do podvodů, je nezbytné a přiměřené, aby poskytovatelé platebních služeb uchovávali záznamy o informacích o příjmech a platbách ve vztahu k platebním službám, které poskytují, po dobu tří kalendářních let. Toto období poskytuje členským státům dostatek času pro to, aby mohly účinně provádět kontroly a vyšetřovat podezření na podvod v oblasti DPH nebo takové podvody odhalovat, a je přiměřené vzhledem k obrovskému objemu platebních informací a k jejich citlivosti ve smyslu ochrany osobních údajů.
- (14) Zatímco kontaktní úředníci Eurofiscu by měli mít přístup k platebním informacím uloženým v CESOP pro účely boje proti podvodům v oblasti DPH, řádně pověřené osoby z Komise by měly mít přístup k těmto informacím pouze pro účely vývoje a údržby CESOP. Pro všechny osoby s přístupem k těmto informacím by měla být závazná pravidla důvěrnosti stanovená nařízením (EU) č. 904/2010.
- (15) Vzhledem k tomu, že zavedení systému CESOP bude vyžadovat vývoj nových technologií, je třeba použitelnost tohoto nařízení odložit, aby členské státy a Komise mohly tyto technologie vyvinout.
- (16) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci, pokud jde o technická opatření pro zřízení a údržbu systému CESOP, úkoly Komise při technické správě systému CESOP, technické podrobnosti o infrastruktuře a nástrojích nezbytných k zajištění spojení a celkové interoperability mezi vnitrostátními elektronickými systémy a systémem CESOP, elektronické standardní formuláře pro shromažďování informací od poskytovatelů platebních služeb, technické a jiné podrobnosti týkající se přístupu k informacím kontaktními úředníky Eurofiscu, praktické mechanismy k určení kontaktního úředníka Eurofiscu, který má přístup k systému CESOP, postupy k zajištění vhodných technických a organizačních bezpečnostních opatření pro rozvoj a provoz systému CESOP, úlohy a povinnosti členských států a Komise, když jednají jako správci a zpracovatelé podle nařízení (EU) 2016/679 a (EU) 2018/1725. Tyto prováděcí pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ⁽⁷⁾
- (17) Podvody v oblasti DPH jsou společným problémem všech členských států. Jednotlivé členské státy samy nemají informace potřebné k zajištění náležitého uplatňování předpisů v oblasti DPH vztahujících se na přeshraniční elektronický obchod nebo k boji proti podvodům v oblasti DPH v rámci přeshraničního elektronického obchodu. Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž boje proti podvodům v oblasti DPH, nemůže být v případě přeshraničního elektronického obchodu uspokojivě dosaženo členskými státy, ale spíše jej může být z důvodu rozsahu a účinků tohoto nařízení lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné k dosažení uvedeného cíle.

(7) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (18) Toto nařízení respektuje základní práva a dodržuje zásady uznávané Listinou základních práv Evropské unie, zejména právo na ochranu osobních údajů. V tomto ohledu toto nařízení přísně omezuje objem osobních údajů, který bude zpřístupněn členským státům. Platební informace by se podle tohoto nařízení měly zpracovávat pouze za účelem boje proti podvodům v oblasti DPH.
- (19) V souladu s čl. 42 odst. 1 nařízení (EU) 2018/1725 byl konzultován evropský inspektor ochrany údajů, který vydal stanovisko dne 14. března 2019 ⁽⁸⁾.
- (20) Nařízení (EU) č. 904/2010 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (EU) č. 904/2010 se mění takto:

1) V čl. 2 odst. 1 se doplňují nová písmena, která znějí:

- „s) „poskytovatelem platebních služeb“ jakákoli z kategorií poskytovatelů platebních služeb uvedených v čl. 1 odst. 1 písm. a) až d) směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2366 ^(*) nebo fyzická či právnická osoba požívající výjimky podle článku 32 uvedené směrnice;
- t) „platbou“ platební transakce ve smyslu čl. 4 bodu 5 směrnice (EU) 2015/2366, kromě výjimek stanovených v článku 3 uvedené směrnice, nebo poukazování peněz ve smyslu čl. 4 bodu 22 uvedené směrnice;
- u) „plátcem“ plátce ve smyslu čl. 4 bodu 8 směrnice (EU) 2015/2366;
- v) „příjemcem“ příjemce ve smyslu čl. 4 bodu 9 směrnice (EU) 2015/2366.

^(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2015/2366 ze dne 25. listopadu 2015 o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 2002/65/ES, 2009/110/ES a 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 1093/2010 a zrušuje směrnice 2007/64/ES (Úř. věst. L 337, 23.12.2015, s. 35).“.

2) Kapitola V se mění takto:

a) název kapitoly V se nahrazuje tímto:

„SHROMAŽĎOVÁNÍ, UCHOVÁVÁNÍ A VÝMĚNA KONKRÉTNÍCH INFORMACÍ“;

b) před článkem 17 se vkládá nadpis oddílu 1, který zní:

„ODDÍL 1

Automatizovaný přístup ke konkrétním informacím uchovávaným ve vnitrostátních elektronických systémech“;

c) za článek 24 se vkládá nový oddíl, který zní:

„ODDÍL 2

Centrální elektronický systém platebních informací

Článek 24a

Komise pro účely vyšetřování podezření z podvodů v oblasti DPH nebo odhalování podvodů v oblasti DPH vyvíjí, udržuje, hostuje a technicky spravuje centrální elektronický systém platebních informací (dále jen „CESOP“).

Článek 24b

1. Každý členský stát shromažďuje informace o příjemcích a platbách uvedené v článku 243b směrnice 2006/112/ES.

⁽⁸⁾ Úř. věst. C 140, 16.4.2019, s. 4.

Každý členský stát shromáždí informace uvedené v prvním pododstavci od poskytovatelů platebních služeb:

- a) do konce měsíce následujícího po kalendářním čtvrtletí, kterého se informace týkají;
- b) pomocí elektronického standardního formuláře.

2. Každý členský stát může uchovávat informace shromážděné podle odstavce 1 ve svém vnitrostátním elektronickém systému.

3. Ústřední kontaktní orgán nebo kontaktní útvary či příslušní úředníci určení příslušným orgánem každého členského státu předají do systému CESOP informace shromážděné podle odstavce 1 do desátého dne druhého měsíce následujícího po kalendářním čtvrtletí, kterého se informace týkají.

Článek 24c

1. CESOP plní ve vztahu k informacím předávaným podle čl. 24b odst. 3 tyto úkoly:

- a) tyto informace uchovává;
- b) tyto informace agreguje podle jednotlivých příjemců;
- c) uchovávané informace analyzuje společně s relevantními cílenými informacemi sdělenými nebo shromážděnými podle tohoto nařízení;
- d) informace uvedené v písmenech a), b) a c) tohoto odstavce zpřístupňuje kontaktním úředníkům Eurofiscu uvedeným v čl. 36 odst. 1.

2. Informace uvedené v odstavci 1 se uchovávají v systému CESOP po dobu maximálně pěti let od konce roku, v němž byly tyto informace do systému předány.

Článek 24d

Přístup do CESOP se poskytuje pouze kontaktním úředníkům Eurofiscu uvedeným v čl. 36 odst. 1, kteří mají osobní uživatelskou identifikaci pro účely tohoto systému, a pokud je účelem tohoto přístupu vyšetřování podezření z podvodu v oblasti DPH nebo odhalování podvodu v oblasti DPH.

Článek 24e

Komise přijme prostřednictvím prováděcích aktů:

- a) technická opatření pro zřízení a údržbu systému CESOP;
- b) úkoly Komise při technické správě systému CESOP;
- c) technické podrobnosti o infrastruktuře a nástrojích nezbytných k zajištění spojení a celkové interoperability mezi vnitrostátními elektronickými systémy uvedenými v článku 24b a systémem CESOP;
- d) elektronické standardní formuláře uvedené v čl. 24b odst. 1 druhém pododstavci písm. b);
- e) technické a jiné podrobnosti týkající se přístupu k informacím uvedeným v čl. 24c odst. 1 písm. d);
- f) praktické mechanismy k určení kontaktního úředníka Eurofiscu uvedeného v čl. 36 odst. 1, který bude mít přístup k systému CESOP v souladu s článkem 24d;
- g) postupy, které Komise vždy použije k zajištění uplatňování vhodných technických a organizačních bezpečnostních opatření pro rozvoj a provoz systému CESOP;
- h) úlohy a povinnosti členských států a Komise, pokud jde o funkce správce a zpracovatele podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 (*) a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 (**).

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 58 odst. 2.

Článek 24f

1. Náklady na zřízení, provoz a údržbu systému CESOP jsou hrazeny ze souhrnného rozpočtu Unie. Tyto náklady zahrnují náklady na zabezpečené spojení mezi systémem CESOP a vnitrostátními elektronickými systémy uvedenými v čl. 24b odst. 2, jakož i na služby nezbytné k plnění úkolů uvedených v čl. 24c odst. 1.

2. Každý členský stát odpovídá za veškerý nezbytný vývoj svého vnitrostátního elektronického systému uvedeného v čl. 24b odst. 2 a nese náklady s tím spojené.“

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

(**) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 39).

3) Článek 37 se nahrazuje tímto:

„Článek 37

1. Předseda Eurofiscu předkládá výboru uvedenému v čl. 58 odst. 1 výroční zprávu o činnostech ve všech pracovních oblastech. Výroční zpráva musí obsahovat alespoň tyto informace:

- a) celkový počet přístupů do systému CESOP;
- b) provozní výsledky založené na informacích zpřístupněných podle článku 24d kontaktním úředníkům Eurofiscu a jimi zpracovaných;
- c) posouzení kvality údajů zpracovaných v systému CESOP.

2. Komise prostřednictvím prováděcích aktů přijme procesní pravidla týkající se Eurofiscu. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 58 odst. 2.“

4) V článku 55 se vkládá nový odstavec, který zní:

„1a. Informace uvedené v kapitole V oddíle 2 se používají pouze pro účely uvedené v odstavci 1 a pouze po ověření na základě jiných daňových informací dostupných příslušným orgánům členských států.“

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. ledna 2024.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 18. února 2020.

Za Radu
předseda
Z. MARIĆ

SMĚRNICE

SMĚRNICE RADY (EU) 2020/284

ze dne 18. února 2020,

kterou se mění směrnice 2006/112/ES, pokud jde o zavedení určitých požadavků na poskytovatele platebních služeb

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 113 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,

v souladu se zvláštním legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Směrnice Rady 2006/112/ES ⁽³⁾ stanoví obecné účetní povinnosti osob povinných k dani v oblasti daně z přidané hodnoty (DPH).
- (2) Růst elektronického obchodu usnadňuje přeshraniční prodej zboží a služeb konečným spotřebitelům v členských státech. V této souvislosti se pojem „přeshraniční elektronický obchod“ vztahuje na dodání, u kterých je DPH splatná v jednom členském státě, avšak dodavatel je usazen v jiném členském státě, na třetím území, nebo ve třetí zemi. Avšak podniky zapojené do podvodů v oblasti DPH zneužívají příležitosti, které elektronický obchod nabízí, k získání nespravedlivých výhod na trhu tím, že se vyhýbají povinnostem v oblasti DPH. Pokud se použije zásada zdanění v místě určení, jelikož spotřebitelé nemají povinnost vést účetnictví, potřebují členské státy spotřeby vhodné nástroje k odhalení a kontrole podniků zapojených do podvodů v oblasti DPH. Je důležité bojovat proti přeshraničním podvodům v oblasti DPH způsobeným podvodným jednáním některých podniků v oblasti přeshraničního elektronického obchodu.
- (3) U naprosté většiny nákupů přes internet, které uskuteční spotřebitelé v Unii, se platby provádějí prostřednictvím poskytovatelů platebních služeb. Za účelem poskytnutí platební služby disponuje poskytovatel platebních služeb určitými informacemi pro identifikaci příjemce této platby spolu s podrobnými údaji o částce a datu platby a členském státu původu platby, jakož i informacemi o tom, zda platba byla iniciována ve fyzických prostorách obchodníka. Tyto konkrétní informace jsou zejména důležité v případě přeshraniční platby, kdy se plátce nachází v jednom členském státě a příjemce v jiném členském státě, na třetím území, nebo ve třetí zemi. Tyto informace jsou nezbytné k tomu, aby mohli správci daně členských států (dále jen „správci daně“) plnit své základní úkoly spočívající v odhalování podniků zapojených do podvodů v oblasti DPH a kontrole povinností týkajících se DPH. Je proto nutné zpřístupnit tyto informace, které mají k dispozici poskytovatelé platebních služeb, správcům daně, aby mohli odhalovat podvody v oblasti DPH a bojovat proti nim.
- (4) Za účelem boje proti podvodům v oblasti DPH je důležité, aby měli poskytovatelé platebních služeb povinnost vést dostatečně podrobné záznamy a poskytovat informace o určitých přeshraničních platbách, které jsou jako takové určeny na základě místa usazení plátce a místa usazení příjemce. Je proto nutné stanovit pojem místa usazení plátce a místa usazení příjemce a rovněž způsoby jejich určení. Místo usazení plátce a místo usazení příjemce by mělo vést k povinnosti vést záznamy a poskytovat informace pouze pro poskytovatele platebních služeb usazené v Unii a neměla by jím být dotčena pravidla stanovená ve směrnici 2006/112/ES a v prováděcím nařízení Rady (EU) č. 282/2011 ⁽⁴⁾, pokud jde o místo zdanitelného plnění.

⁽¹⁾ Stanovisko ze dne 17. prosince 2019 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽²⁾ Úř. věst. C 240, 16.7.2019, s. 33.

⁽³⁾ Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1).

⁽⁴⁾ Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 282/2011 ze dne 15. března 2011, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 77, 23.3.2011, s. 1).

- (5) Na základě informací, které již mají k dispozici, jsou poskytovatelé platebních služeb schopni určit místo usazení příjemce a plátce v souvislosti s platebními službami, které poskytují, a to na základě identifikátoru platebního účtu plátce či příjemce nebo jiného identifikátoru, který jednoznačně označuje plátce či příjemce a jejich místa usazení. Pokud nejsou tyto identifikátory k dispozici, mělo by být místo usazení plátce nebo místo usazení příjemce určeno pomocí identifikačního kódu podniku poskytovatele platebních služeb, který jedná jménem plátce nebo příjemce, a to v situacích, kdy jsou peněžní prostředky převedeny příjemci, aniž by byl na jméno plátce založen účet, kdy nejsou peněžní prostředky připsány na žádný platební účet příjemce nebo kdy neexistuje jiný identifikátor plátce nebo příjemce.
- (6) V souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679⁽⁵⁾ je důležité, aby byla povinnost poskytovatele platebních služeb uchovávat a poskytovat informace v souvislosti s přeshraniční platbou přiměřená a nepřesahovala rámec toho, co je nezbytné pro boj členských států proti podvodům v oblasti DPH. Jedinou informací týkající se plátce, která by tak měla být uchovávána, je místo usazení plátce. Co se týká informací o příjemci a samotné platbě, poskytovatelé platebních služeb by měli mít povinnost uchovávat a poskytovat správcům daně pouze informace, které správci daně potřebují k odhalení možných podvodníků a k provádění daňových kontrol. Poskytovatelé platebních služeb by proto měli mít povinnost vést pouze záznamy o těch přeshraničních platbách, které se pravděpodobně týkají ekonomické činnosti. Zavedení prahu v podobě počtu plateb, které příjemce obdrží v průběhu kalendářního čtvrtletí, by naznačovalo, zda byly tyto platby obdrženy v rámci ekonomické činnosti, čímž se vyloučí platby uskutečněné z nekomerčních důvodů. Je-li dosaženo tohoto prahu, vzniká poskytovateli platebních služeb povinnost vést záznamy a poskytovat informace.
- (7) Do provedení jediné platby od plátce k příjemci může být zapojeno několik poskytovatelů platebních služeb. Na základě této jediné platby může proběhnout několik převodů peněžních prostředků mezi různými poskytovateli platebních služeb. Všichni poskytovatelé platebních služeb, kteří jsou zapojeni do určité platby, musí mít, s výjimkou zvláštních případů, povinnost vést záznamy a poskytovat informace. Tyto záznamy a poskytované informace by měly obsahovat údaje o platbě od původního plátce konečnému příjemci, a nikoli o průběžných převodech peněžních prostředků mezi poskytovateli platebních služeb.
- (8) Povinnost vést záznamy a poskytovat informace by se měla vztahovat nejen na případy, kdy poskytovatel platebních služeb převede peněžní prostředky nebo vydá platební prostředky pro plátce, ale i na případy, kdy poskytovatel platebních služeb obdrží peněžní prostředky nebo akceptuje platební transakce jménem příjemce.
- (9) Povinnosti stanovené v této směrnici by se neměly vztahovat na poskytovatele platebních služeb, na které se nevztahuje směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2366⁽⁶⁾. Pokud tedy poskytovatelé platebních služeb příjemce nejsou usazení v některém členském státě, měli by mít povinnost vést záznamy a poskytovat informace o přeshraniční platbě poskytovatelé platebních služeb plátce. Pokud naopak poskytovatelé platebních služeb plátce i příjemce jsou usazení v některém členském státě, měli by o těchto informacích vést záznamy pouze poskytovatelé platebních služeb příjemce, aby byla povinnost vést záznamy a poskytovat informace přiměřená. Pro účely povinnosti vést záznamy a poskytovat informace by měl být poskytovatel platebních služeb považován za usazeného v členském státě, pokud jeho identifikační kód podniku (BIC) nebo jedinečný identifikační kód podniku odkazuje na daný členský stát.
- (10) Vzhledem k značnému objemu informací a jejich citlivosti, pokud jde o ochranu osobních údajů, je nezbytné a přiměřené, aby poskytovatelé platebních služeb uchovávali záznamy informací týkajících se přeshraničních plateb po dobu tří kalendářních let za účelem poskytování pomoci členským státům v boji proti podvodům v oblasti DPH a při odhalování podvodníků. Takto dlouhá doba je dostatečná na to, aby členské státy mohly provést účinné kontroly a prošetřit podezření na podvody v oblasti DPH nebo takové podvody odhalit.
- (11) Informace, které mají poskytovatelé platebních služeb uchovávat, musí být shromažďovány a vyměňovány mezi členskými státy v souladu s nařízením Rady (EU) č. 904/2010⁽⁷⁾, které stanoví pravidla pro správní spolupráci a výměnu informací za účelem boje proti podvodům v oblasti DPH.

⁽⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

⁽⁶⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2366 ze dne 25. listopadu 2015 o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 2002/65/ES, 2009/110/ES a 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 1093/2010 a zrušuje směrnice 2007/64/ES (Úř. věst. L 337, 23.12.2015, s. 35).

⁽⁷⁾ Nařízení Rady (EU) č. 904/2010 ze dne 7. října 2010 o správní spolupráci a boji proti podvodům v oblasti daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 268, 12.10.2010, s. 1).

- (12) Podvody v oblasti DPH představují společný problém všech členských států, jednotlivé členské státy však nemají informace nezbytné k zajištění náležitého uplatňování předpisů v oblasti DPH vztahujících se na přeshraniční elektronický obchod a k boji proti podvodům v oblasti DPH v rámci přeshraničního elektronického obchodu. Jelikož cíle této směrnice, totiž boje proti podvodům v oblasti DPH, nemůže být uspokojivě dosaženo jednotlivými členskými státy, pokud jde o přeshraniční aspekty a pokud je zapotřebí získat informace z ostatních členských států, ale spíše je může být z důvodu rozsahu a účinků této směrnice lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (13) Tato směrnice respektuje základní práva a dodržuje zásady uznané Listinou základních práv Evropské unie, zejména právo na ochranu osobních údajů. Platební údaje, které jsou uchovávány a poskytovány v souladu s touto směrnicí, by měly být zpracovávány pouze odborníky správců daně na boj proti podvodům v mezích toho, co je přiměřené a nezbytné k dosažení cíle této směrnice, totiž boje proti podvodům v oblasti DPH. Směrnice rovněž respektuje pravidla stanovená v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 a v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ⁽⁸⁾.
- (14) V souladu s čl. 42 odst. 1 nařízení (EU) 2018/1725 byl konzultován evropský inspektor ochrany údajů, který vydal stanovisko dne 14. března 2019 ⁽⁹⁾.
- (15) Směrnice 2006/112/ES by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

V hlavě XI kapitole 4 směrnice 2006/112/ES se vkládá nový oddíl, který zní:

„Oddíl 2a

Obecné povinnosti poskytovatelů platebních služeb

Článek 243a

Pro účely tohoto oddílu se rozumí:

- 1) „poskytovatelem platebních služeb“ jakákoli z kategorií poskytovatelů platebních služeb uvedených v čl. 1 odst. 1 písm. a) až d) směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2366 ^(*) nebo fyzická či právnická osoba požívající výjimky podle článku 32 uvedené směrnice;
- 2) „platební službou“ jakákoli z podnikatelských činností uvedených v bodech 3 až 6 přílohy I směrnice (EU) 2015/2366;
- 3) „platbou“ platební transakce ve smyslu čl. 4 bodu 5 směrnice (EU) 2015/2366, kromě výjimek stanovených v článku 3 uvedené směrnice, nebo poukazování peněz ve smyslu čl. 4 bodu 22 uvedené směrnice;
- 4) „plátcem“ plátce ve smyslu čl. 4 bodu 8 směrnice (EU) 2015/2366;
- 5) „příjemcem“ příjemce ve smyslu čl. 4 bodu 9 směrnice (EU) 2015/2366;
- 6) „domovským členským státem“ domovský členský stát ve smyslu čl. 4 bodu 1 směrnice (EU) č. 2015/2366;
- 7) „hostitelským členským státem“ hostitelský členský stát ve smyslu čl. 4 bodu 2 směrnice (EU) č. 2015/2366;

⁽⁸⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 39).

⁽⁹⁾ Úř. věst. C 140, 16.4.2019, s. 4.

- 8) „platebním účtem“ platební účet ve smyslu čl. 4 bodu 12 směrnice (EU) 2015/2366;
- 9) „IBAN“ identifikátor IBAN ve smyslu čl. 2 bodu 15 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 260/2012 (**);
- 10) „kódem BIC“ kód BIC ve smyslu čl. 2 bodu 16 nařízení (EU) 260/2012.

Článek 243b

1. Členské státy po poskytovatelích platebních služeb požadují, aby vedli za každé kalendářní čtvrtletí dostatečně podrobné záznamy o příjmech a o platbách v souvislosti s platebními službami, které poskytují, jež by příslušným orgánům členských států umožnily provádět kontroly dodání zboží a poskytování služeb, o nichž se v souladu s ustanoveními hlavy V usuzuje, že se uskutečňují v daném členském státě, za účelem dosažení cíle boje proti podvodům v oblasti DPH.

Požadavek uvedený v prvním pododstavci se vztahuje pouze na platební služby poskytované v souvislosti s přeshraničními platbami. Platba se považuje za přeshraniční, pokud se plátce nachází v jednom členském státě a příjemce v jiném členském státě, na třetím území, nebo ve třetí zemi.

2. Požadavek na poskytovatele platebních služeb stanovený v odstavci 1 se použije, pokud poskytovatel platebních služeb poskytne těmž příjemci v průběhu kalendářního čtvrtletí platební služby odpovídající více než 25 přeshraničním platbám.

Počet přeshraničních plateb uvedených v prvním pododstavci se určuje podle platebních služeb poskytnutých poskytovatelem platebních služeb v rámci jednotlivých členských států a pro jednotlivé identifikátory uvedené v čl. 243c odst. 2. Pokud má poskytovatel platebních služeb informace o tom, že určitý příjemce má několik identifikátorů, určí se tento počet pro jednotlivé příjemce.

3. Požadavek stanovený v odstavci 1 se nevztahuje na platební služby poskytované poskytovateli platebních služeb plátce, pokud jde o každou platbu, u níž je alespoň jeden z poskytovatelů platebních služeb příjemce usazen v některém členském státě, jak vyplývá z kódu BIC poskytovatele platebních služeb nebo jakéhokoli jiného identifikačního kódu podniku, který jednoznačně označuje poskytovatele platebních služeb a jeho místo usazení. Poskytovatelé platebních služeb plátce však zahrnou tyto platební služby do výpočtu uvedeného v odstavci 2.

4. Použije-li se požadavek na poskytovatele platebních služeb stanovený v odstavci 1, musí být záznamy:

- a) uchovávány poskytovatelem platebních služeb v elektronické podobě po dobu tří kalendářních let od konce kalendářního roku provedení platby;
- b) v souladu s článkem 24b nařízení (EU) č. 904/2010 zpřístupněny domovskému členskému státu poskytovatele platebních služeb nebo hostitelskému členskému státu, poskytuje-li poskytovatel platebních služeb platební služby v jiných členských státech, než je domovský členský stát.

Článek 243c

1. Pro účely čl. 243b odst. 1 druhého pododstavce, a aniž by byla dotčena ustanovení hlavy V se má za to, že se místo usazení plátce nachází v členském státě odpovídajícím:

- a) identifikátoru IBAN platebního účtu plátce nebo jakémukoli jinému identifikátoru, který jednoznačně označuje plátce a jeho místo usazení, nebo neexistuje-li takový identifikátor,
- b) kódu BIC nebo jakémukoli jinému identifikačnímu kódu podniku, který jednoznačně označuje poskytovatele platebních služeb jednajícím jménem plátce a jeho místo usazení.

2. Pro účely čl. 243b odst. 1 druhého pododstavce se má za to, že se místo usazení příjemce nachází v členském státě, na třetím území, nebo ve třetí zemi odpovídajícím:

- a) identifikátoru IBAN platebního účtu příjemce nebo jakémukoli jinému identifikátoru, který jednoznačně označuje příjemce a jeho místo usazení, nebo neexistuje-li takový identifikátor,
- b) kódu BIC nebo jakémukoli jinému identifikačnímu kódu podniku, který jednoznačně označuje poskytovatele platebních služeb jednajícím jménem příjemce a jeho místo usazení.

Článek 243d

1. Záznamy, které poskytovatelé platebních služeb vedou podle článku 243b, musí obsahovat tyto informace:
  - a) kód BIC či jiný identifikační kód podniku, který jednoznačně označuje poskytovatele platebních služeb;
  - b) jméno nebo obchodní firmu příjemce, jak jsou uvedeny v záznamech poskytovatele platebních služeb;
  - c) jakékoli identifikační číslo pro účely DPH nebo jiné vnitrostátní daňové číslo příjemce, je-li k dispozici;
  - d) IBAN, nebo není-li IBAN k dispozici, jakýkoli jiný identifikátor, který jednoznačně označuje příjemce a jeho místo usazení;
  - e) kód BIC či jiný identifikační kód podniku, který jednoznačně označuje poskytovatele platebních služeb jednajícího jménem příjemce, a jeho místo usazení, pokud příjemce přijímá peněžní prostředky, aniž by měl platební účet;
  - f) adresu příjemce, je-li k dispozici, jak je uvedena v záznamech poskytovatele platebních služeb;
  - g) údaje o přeshraničních platbách uvedených v čl. 243b odst. 1;
  - h) údaje o vrácených platbách, jež jsou jako takové určeny pro přeshraniční platby uvedené v písmeni g).
2. Informace uvedené v odst. 1 písm. g) a h) musí obsahovat tyto podrobnosti:
  - a) datum a čas platby nebo vrácení platby;
  - b) částku a měnu platby nebo vrácené platby;
  - c) členský stát původu platby, kterou obdržel příjemce nebo která byla obdržena jeho jménem, případně členský stát, v němž se platba vrací, a informace použité k určení původu nebo místa určení platby či vrácení platby podle článku 243c;
  - d) jakékoli údaje, které jednoznačně označují platbu;
  - e) případně informace o tom, že k zahájení platby došlo ve fyzických prostorách obchodníka.“.

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2366 ze dne 25. listopadu 2015 o platebních službách na vnitřním trhu, o změně směrnice 2002/65/ES, 2009/110/ES a 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 1093/2010 a o zrušení směrnice 2007/64/ES (Úř. věst. L 337, 23.12.2015, s. 35).

(**) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 260/2012 ze dne 14. března 2012, kterým se stanoví technické a obchodní požadavky pro úhrady a inkasa v eurech a kterým se mění nařízení (ES) č. 924/2009 (Úř. věst. L 94, 30.3.2012, s. 22).

Článek 2

1. Členské státy přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 31. prosince 2023. Neprodleně sdělí Komisi jejich znění.

Použijí tyto předpisy ode dne 1. ledna 2024.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 3

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 4

Tato směrnice je určena členskými státy.

V Bruselu dne 18. ledna 2020.

*Za Radu
předseda
Z. MARIĆ*

SMĚRNICE RADY (EU) 2020/285**ze dne 18. února 2020,****kterou se mění směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty, pokud jde o zvláštní režim pro malé podniky, a nařízení (EU) č. 904/2010, pokud jde o správní spolupráci a výměnu informací za účelem sledování správného uplatňování zvláštního režimu pro malé podniky**

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 113 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanoviska Evropského parlamentu ⁽¹⁾,s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,

v souladu se zvláštním legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Podle směrnice Rady 2006/112/ES ⁽³⁾ mohou členské státy nadále uplatňovat své zvláštní režimy pro malé podniky v souladu se společnými ustanoveními a za účelem užší harmonizace. Tato ustanovení jsou však zastaralá a nesnižují malým podnikům zátěž spojenou s dodržováním předpisů, jelikož byla navržena pro společný systém daně z přidané hodnoty (DPH) založený na zdanění ve členském státě původu.
- (2) Ve svém akčním plánu v oblasti DPH oznámila Komise komplexní balíček zjednodušujících opatření určených malým podnikům, která mají snížit jejich administrativní zátěž a přispět k vytvoření fiskálního prostředí usnadňujícího jejich růst a rozvoj přeshraničního obchodu. Balíček zjednodušujících opatření spočívá v přezkumu zvláštního režimu pro malé podniky popsaném ve sdělení o opatřeních v návaznosti na akční plán v oblasti DPH. Přezkum zvláštního režimu pro malé podniky je proto významnou součástí balíčku reformy stanoveného v akčním plánu v oblasti DPH.
- (3) V zájmu vyřešení problému neúměrné zátěže spojené s dodržováním předpisů, jíž osvobozené malé podniky čelí, by tyto podniky měly mít rovněž k dispozici určitá zjednodušující opatření.
- (4) V současné době umožňuje zvláštní režim pro malé podniky osvobodit jen podniky usazené v členském státě, v němž je daň splatná. To má negativní dopad na konkurenceschopnost podniků působících na vnitřním trhu, které v daném členském státě usazené nejsou. Za účelem řešení tohoto problému a zabránění dalšímu narušování by měly mít možnost využívat osvobození i malé podniky usazené v jiném členském státě, než je stát, v němž je daň splatná.
- (5) Podléhá-li osoba povinná k dani ve svém členském státě usazení běžnému režimu DPH, ale v jiném členském státě využívá osvobození od daně pro malé podniky, odpočet daně na vstupu by měl zohledňovat souvislost se zdaněnými dodáními a poskytnutými uskutečněnými osobou povinnou k dani. Proto pokud si tyto osoby povinné k dani pořizují vstupy, které souvisí s osvobozenými dodáními a poskytnutými v jiných členských státech, nemělo by být možné uplatnit odpočet daně na vstupu.

⁽¹⁾ Stanovisko ze dne 11. září 2018 a stanovisko ze dne 15. ledna 2020 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku).

⁽²⁾ Úř. věst. C 283, 10.8.2018, s. 35.

⁽³⁾ Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1).

- (6) Malé podniky mohou využívat osvobození jen tehdy, nedosahuje-li jejich roční obrat prahové hodnoty platné ve členském státě, v němž je daň splatná. Při nastavování prahové hodnoty by se členské státy měly řídit pravidly ohledně prahových hodnot stanovenými ve směrnici 2006/112/ES. Tato pravidla, z nichž většina byla zavedena v roce 1977, však již nejsou vyhovující.
- (7) Za účelem zjednodušení bylo řadě členských států povoleno dočasně uplatňovat prahovou hodnotu vyšší, než jaká je povolena podle směrnice 2006/112/ES. Protože není vhodné nadále upravovat obecná pravidla prostřednictvím opatření přijímaných jako výjimky, měla by se pravidla ohledně prahových hodnot aktualizovat.
- (8) Členské státy by měly mít možnost nastavit vnitrostátní prahovou hodnotu pro osvobození na úrovni, která nejlépe vyhovuje jejich hospodářským a politickým podmínkám, přičemž tato směrnice stanoví horní hranici této prahové hodnoty. V tomto ohledu je třeba vyjasnit, že uplatňují-li členské státy pro různá podnikatelská odvětví odlišné prahové hodnoty, je nutné zakládat je na objektivních kritériích. Je-li osoba povinná k dani oprávněna využívat více než jedné odvětvové prahové hodnoty, měly by členské státy zajistit, že daná osoba povinná k dani může uplatňovat pouze jednu z těchto prahových hodnot. Měly by rovněž zajistit, že tyto prahové hodnoty nebudou rozlišovat mezi usazenými a neusazenými osobami povinnými k dani.
- (9) Prahová hodnota ročního obratu, která je podle zvláštního režimu stanoveného touto směrnicí základem pro osvobození, je dána prostým součtem hodnoty těch dodání zboží a poskytnutí služeb, které malý podnik uskutečnil v členském státě, kde je osvobozen. K narušení hospodářské soutěže by mohlo docházet, pokud by podnik, který v tomto členském státě není usazen, mohl tohoto osvobození využívat bez ohledu na obrat, který vytvořil v jiných členských státech. V zájmu omezení takových narušení hospodářské soutěže a ochrany daňových příjmů by měly mít nárok na osvobození v členském státě, v němž nejsou usazeny, jen podniky, jejichž roční obrat nedosahuje určité prahové hodnoty v celé Unii. Podniky, jejichž obrat v členském státě, v němž jsou usazeny, je pod vnitrostátní prahovou hodnotou, by měly mít možnost nadále v tomto členském státě uskutečňovat osvobozená dodání a poskytnutí bez ohledu na obrat, který vytvářejí v jiných členských státech, a to i pokud jejich celkový obrat přesahuje unijní prahovou hodnotu.
- (10) Aby bylo možné uplatňování osvobození účinně kontrolovat a aby bylo zajištěno, že členské státy mají přístup k nezbytným informacím, by osoba povinná k dani, která chce využívat osvobození v členském státě, ve kterém není usazena, měla mít povinnost tuto skutečnost předem oznámit členskému státu, ve kterém usazena je. Z důvodu zjednodušení a snížení nákladů na dodržování právních předpisů by taková osoba povinná k dani měla být identifikována pomocí osobního čísla pouze v členském státě usazení. Tímto číslem může být, avšak nikoli nezbytně, osobní identifikační číslo pro DPH.
- (11) Za účelem zajištění řádného fungování a sledování osvobození a včasného předávání informací by měly být jasně stanoveny oznamovací povinnosti osob povinných k dani, které využívají osvobození v členském státě, v němž nejsou usazeny. Díky tomu by mělo být možné osoby povinné k dani, které daňové předpisy dodržují, zprostit těchto povinností a povinností registrace v jiných členských státech než v členském státě usazení. Členské státy by však měly mít možnost požadovat, aby tyto neusazené osoby povinné k dani v případě, že nedodržují oznamovací povinnosti, jež byly specificky pro ně stanoveny, musely splňovat obecné povinnosti v oblasti registrace k DPH a oznamovací povinnosti stanovené ve vnitrostátních právních předpisech v oblasti DPH.
- (12) Aby se zabránilo nekonzistentnosti při výpočtu ročního obratu v členském státě, který slouží jako východisko pro uplatnění osvobození, a ročního obratu v Unii, mělo by být upřesněno, které složky obratu se mají zohledňovat.
- (13) Aby se zabránilo obcházení pravidel týkajících se osvobození pro malé podniky a zachoval se účel tohoto osvobození, neměla by osoba povinná k dani bez ohledu na to, zda v členském státě přiznávajícím osvobození je či není usazena, mít možnost tohoto osvobození využívat, pokud v předchozím kalendářním roce překročila vnitrostátní prahovou hodnotu stanovenou v daném členském státě. Ze stejných důvodů by osoba povinná k dani, která není usazena v členském státě přiznávajícím osvobození, neměla mít možnost osvobození využívat, pokud v předchozím kalendářním roce překročila prahovou hodnotu pro roční obrat v Unii.

- (14) Aby se zajistil postupný přechod malých podniků od osvobození ke zdanění, mělo by být osobám povinným k dani umožněno využívat osvobození pro malé podniky po omezenou dobu i nadále, pokud jejich obrat nepřekročí vnitrostátní prahovou hodnotu pro osvobození o více než stanovený procentní podíl této prahové hodnoty. Jelikož se úroveň uplatňovaných prahových hodnot může v jednotlivých členských státech lišit, měly by mít členské státy možnost zvolit si jeden ze dvou navržených procentních podílů, pokud uplatnění tohoto procentního podílu nepovede k tomu, že by obrat osvobozené osoby povinné k dani překročil určitou pevně stanovenou částku. Dojde-li v průběhu kalendářního roku k překročení prahové hodnoty pro roční obrat v Unii, je nezbytné toto osvobození, s ohledem na funkci prahové hodnoty coby ochrany daňových příjmů, od daného okamžiku přestat uplatňovat.
- (15) Pokud se osvobození uplatňuje, měly by malé podniky využívající tohoto osvobození v členském státě usazení mít v určité lhůtě přinejmenším přístup k registraci k DPH. Ve zvláštních případech, kdy jsou k zabránění daňovým únikům nebo vyhýbání se daňovým povinnostem nutné hloubkové kontroly, by členské státy měly mít možnost tuto lhůtu prodloužit.
- (16) Malé podniky využívající osvobození v členském státě usazení by měly mít alespoň přístup ke zjednodušeným oznamovacím povinnostem.
- (17) Kromě přiznání osvobození od daně umožňují zvláštní režimy také odstupňované daňové úlevy. Odstupňované daňové úlevy jsou zdrojem komplikací a ke snižování zátěže malých podniků spojené s dodržováním předpisů přispívají jen málo. Proto by toto opatření mělo být odstraněno.
- (18) Členské státy by měly mít možnost přiznat osobám povinným k dani právo volby mezi obecným režimem DPH a zvláštním režimem pro malé podniky. Pokud osoba povinná k dani tohoto práva využije, je vhodné ponechat stanovení podrobných pravidel a podmínek pro uplatnění této volby na členských státech.
- (19) Tato směrnice by neměla ukládat nové registrační a oznamovací povinnosti pro malé podniky, které budou osvobození využívat pouze v členském státě usazení.
- (20) Jelikož cíle této směrnice, totiž snížení zátěže, s níž se potýkají malé podniky v souvislosti s dodržováním předpisů, nemůže být uspokojivě dosaženo členskými státy, ale spíše jej může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (21) Členské státy se v souladu se společným politickým prohlášením členských států a Komise ze dne 28. září 2011 o informativních dokumentech ⁽⁴⁾ zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o opatřeních přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu o jeden či více dokumentů s informacemi o vztahu mezi jednotlivými složkami směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních nástrojů přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu. V případě této směrnice považuje normotvůrce předložení těchto dokumentů za odůvodněné.
- (22) K zajištění toho, aby zjednodušující opatření stanovená ve směrnici 2006/112/ES, pokud jde o zvláštní režim pro malé podniky, bylo možné řádně sledovat, je nezbytné změnit nařízení Rady (EU) č. 904/2010 ⁽⁵⁾ tak, aby relevantní příslušné orgány členských států měly automatizovaný přístup k údajům shromážděným od osob povinných k dani využívajících osvobození od DPH pro malé podniky.
- (23) S cílem poskytnout malým podnikům snadný přístup k ustanovením týkajícím se zvláštního režimu pro malé podniky v každém členském státě by tato ustanovení měla být zveřejněna na internetových stránkách Komise.
- (24) Výbor regionů vydal své stanovisko dne 10. října 2018 ⁽⁶⁾.
- (25) Směrnice 2006/112/ES a nařízení (EU) č. 904/2010 by proto měly být odpovídajícím způsobem změněny,

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

⁽⁵⁾ Nařízení Rady (EU) č. 904/2010 ze dne 7. října 2010 o správní spolupráci a boji proti podvodům v oblasti daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 268, 12.10.2010, s. 1).

⁽⁶⁾ Úř. věst. C 461, 21.12.2018, s. 43.

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Změny směrnice 2006/112/ES

Směrnice 2006/112/ES se mění takto:

- 1) V čl. 2 odst. 1 písm. b) se bod i) nahrazuje tímto:
  - „i) osobou povinnou k dani, která jedná jako taková, nebo právnickou osobou nepovinnou k dani, je-li prodávajícím osoba povinná k dani, která jedná jako taková a přitom nemá nárok na osvobození pro malé podniky podle článku 284, ani se na ni nevztahuje článek 33 nebo 36;“.
- 2) Článek 139 se mění takto:
  - a) v odstavci 1 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„Osvobození od daně podle čl. 138 odst. 1 se nevztahuje na dodání zboží uskutečněné osobou povinnou k dani, na kterou se v rámci členského státu, ve kterém se dodání uskutečňuje, vztahuje osvobození pro malé podniky podle článku 284.“;
  - b) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Osvobození od daně podle čl. 138 odst. 2 písm. b) se nevztahuje na dodání výrobků podléhajících spotřební dani uskutečněné osobou povinnou k dani, na kterou se v rámci členského státu, ve kterém se dodání uskutečňuje, vztahuje osvobození pro malé podniky podle článku 284.“
- 3) Článek 167a se mění takto:
  - a) druhý pododstavec se nahrazuje tímto:

„Členské státy, které uplatňují volitelný režim uvedený v prvním pododstavci, stanoví pro osoby povinné k dani, které využívají tento režim na jejich území, prahovou hodnotu založenou na ročním obratu osoby povinné k dani vypočítaném podle článku 288. Tato prahová hodnota nesmí přesáhnout 2 000 000 EUR nebo ekvivalent této částky v národní měně.“;
  - b) třetí pododstavec se zrušuje.
- 4) V článku 169 se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) jiných plnění než těch, jež jsou osvobozena podle článku 284, spočívajících v činnostech uvedených v čl. 9 odst. 1 druhém pododstavci, která byla uskutečněna mimo členský stát, v němž je daná daň splatná nebo byla odvedena, a u kterých by jí vznikl nárok na odpočet daně, kdyby byla uskutečněna v tomto členském státě;“.
- 5) V čl. 220a odst. 1 se doplňuje nové písmeno, které zní:

„c) využívá-li osoba povinná k dani osvobození pro malé podniky podle článku 284.“
- 6) V článku 270 se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) celková roční hodnota, bez DPH, jí dodaného zboží a jí poskytnutých služeb nepřekročila o více než 35 000 EUR nebo o ekvivalent této částky v národní měně roční obrat, který slouží jako východisko pro osoby povinné k dani, na které se vztahuje osvobození pro malé podniky podle článku 284;“.
- 7) V čl. 272 odst. 1 se zrušuje písmeno d).
- 8) V hlavě XII kapitole 1 se vkládá nový oddíl, který zní:

„Oddíl – 1

Definice

Článek 280a

Pro účely této kapitoly se rozumí:

- 1) „ročním obratem v členském státě“ celková roční hodnota dodání zboží a poskytnutí služeb, bez DPH, uskutečněných osobou povinnou k dani v tomto členském státě v průběhu kalendářního roku;
- 2) „ročním obratem v Unii“ celková roční hodnota dodání zboží a poskytnutí služeb, bez DPH, uskutečněných osobou povinnou k dani na území Společenství v průběhu kalendářního roku.“

9) V hlavě XII kapitole 1 se název oddílu 2 nahrazuje tímto:

„Osvobození od daně“.

10) Článek 282 se nahrazuje tímto:

„Článek 282

Osvobození podle tohoto oddílu se vztahují na dodání zboží a poskytnutí služeb malými podniky.“

11) V čl. 283 odst. 1 se zrušuje písmeno c).

12) Článek 284 se nahrazuje tímto:

Článek 284

1. Členské státy mohou osvobodit od daně dodání zboží či poskytnutí služeb uskutečněná na jejich území osobami povinnými k dani usazenými na tomto území, jejichž roční obrat v členském státě vztahující se k těmto dodáním a poskytnutím nepřesahuje prahovou hodnotu stanovenou příslušnými členskými státy pro uplatnění tohoto osvobození. Tato prahová hodnota nepřesáhne 85 000 EUR nebo ekvivalent této částky v národní měně.

Členské státy mohou na základě objektivních kritérií stanovit rozdílné prahové hodnoty pro různá podnikatelská odvětví. Žádná z těchto prahových hodnot však nepřesáhne 85 000 EUR nebo ekvivalent této částky v národní měně.

Členské státy zajistí, aby osoba povinná k dani, která je oprávněna využívat více než jedné odvětvové prahové hodnoty, mohla uplatňovat pouze jednu z těchto prahových hodnot.

Prahové hodnoty stanovené členským státem nesmí rozlišovat mezi osobami povinnými k dani, které jsou v daném členském státě usazeny, a osobami povinnými k dani, které v něm usazeny nejsou.

2. Členské státy, které zavedly osvobození podle odstavce 1, přiznají toto osvobození také dodáním zboží a poskytnutím služeb, která na jejich území uskuteční osoby povinné k dani usazené v jiném členském státě, jsou-li splněny tyto podmínky:

- a) roční obrat v Unii dané osoby povinné k dani nepřekročil 100 000 EUR;
  - b) hodnota dodání a poskytnutí v členském státě, v němž daná osoba povinná k dani není usazena, nepřekročil prahovou hodnotu platnou v tomto členském státě pro osvobození osob povinných k dani usazených v tomto členském státě.
3. Bez ohledu na článek 292b, aby osoba povinná k dani mohla využít osvobození od daně v členském státě, v němž není usazena, musí:
- a) tuto skutečnost předem oznámit členskému státu, ve kterém je usazena, a
  - b) být pro účely uplatnění osvobození identifikována osobním číslem pouze v členském státě usazení.

Členské státy mohou pro účely identifikace uvedené v prvním pododstavci písm. b) použít osobní identifikační číslo pro DPH, které je osobě povinné k dani již přiděleno v souvislosti s jejími povinnostmi v rámci vnitřního systému, nebo využít strukturu čísla pro DPH nebo jiného čísla.

Osobní identifikační číslo uvedené v prvním pododstavci písm. b) má příponu „EX“ nebo se takováto přípona k takovému číslu doplňuje.

4. Osoba povinná k dani uvědomí prostřednictvím aktualizace předchozího oznámení členský stát usazení předem o veškerých změnách informací, které byly dříve poskytnuty v souladu s odst. 3 prvním pododstavcem, včetně záměru využít tohoto osvobození od daně v členském státě nebo členských státech jiných než těch, které byly uvedeny v předchozím oznámení, a rozhodnutí přestat uplatňovat režim osvobození v členském státě nebo v členských státech, ve kterých není usazena.

Ukončení využívání osvobození je účinné od prvního dne následujícího kalendářního čtvrtletí po obdržení informací od osoby povinné k dani nebo, pokud tyto informace obdrží v průběhu posledního měsíce kalendářního čtvrtletí, od prvního dne druhého měsíce následujícího kalendářního čtvrtletí.

5. Osvobození od daně se použije v členském státě, v němž osoba povinná k dani není usazena a v němž má v úmyslu využít tohoto osvobození podle:

- a) předchozího oznámení, ode dne, kdy členský stát usazení informuje osobu povinnou k dani o osobním identifikačním čísle; nebo
- b) aktualizace předchozího oznámení, ode dne, kdy členský stát usazení potvrdí číslo osobě povinné k dani v důsledku této aktualizace.

Lhůta uvedená v prvním pododstavci nesmí být delší než 35 pracovních dnů od obdržení předchozího oznámení nebo aktualizace předchozího oznámení podle odst. 3 prvního pododstavce a odst. 4 prvního pododstavce, s výjimkou zvláštních případů, kdy mohou členské státy za účelem zabránění daňovým únikům nebo vyhýbání se daňovým povinnostem vyžadovat dodatečnou lhůtu k provedení nezbytných kontrol.

6. Odpovídající hodnota v národní měně částky uvedené v tomto článku se vypočte s použitím směnného kurzu zveřejněného Evropskou centrální bankou dne 18. ledna 2018.“

13) Vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 284a

1. Předchozí oznámení uvedené v čl. 284 odst. 3 prvním pododstavci písm. a) musí obsahovat alespoň tyto informace:

- a) jméno, činnost, právní formu a adresu osoby povinné k dani;
- b) členský stát nebo členské státy, v nichž osoba povinná k dani zamýšlí využít osvobození od daně;
- c) celkovou hodnotu dodání zboží nebo poskytnutí služeb uskutečněných v členském státě, v němž je osoba povinná k dani usazena, a v každém z ostatních členských států v průběhu předchozího kalendářního roku;
- d) celkovou hodnotu dodání zboží nebo poskytnutí služeb uskutečněných v členském státě, v němž je osoba povinná k dani usazena, a v každém z ostatních členských států v průběhu běžného kalendářního roku až do oznámení.

Informace uvedené v prvním pododstavci písm. c) tohoto odstavce musí být poskytnuty za každý předchozí kalendářní rok, který patří do období uvedeného v čl. 288a odst. 1 prvním pododstavci, pokud jde o každý členský stát, který použije možnost v něm stanovenou.

2. Pokud osoba povinná k dani uvědomí členský stát usazení v souladu s čl. 284 odst. 4 o tom, že zamýšlí využít osvobození od daně v členském státě nebo členských státech jiných než těch, které jsou uvedeny v předchozím oznámení, není povinna poskytnout informace uvedené v odstavci 1 tohoto článku, pokud tyto informace již byly zahrnuty ve výkazech dříve předložených podle článku 284b.

Aktualizace uvedená v prvním pododstavci musí obsahovat osobní identifikační číslo podle čl. 284 odst. 3 písm. b).

Článek 284b

1. Osoba povinná k dani využívající osvobození stanovené v čl. 284 odst. 1 v členském státě, v němž není usazena, v souladu s postupem podle čl. 284 odst. 3 a 4, oznámí členskému státu usazení za každé kalendářní čtvrtletí následující informace, včetně osobního identifikačního čísla uvedeného v čl. 284 odst. 3 písm. b):

- a) celkovou hodnotu dodání zboží a poskytnutí služeb uskutečněných v průběhu kalendářního čtvrtletí v členském státě usazení, nebo uvede „0“, pokud se žádná dodání nebo poskytnutí neuskutečnila;
- b) celkovou hodnotu dodání zboží a poskytnutí služeb uskutečněných v průběhu daného kalendářního čtvrtletí v každém členském státě jiném než členském státě usazení, nebo uvede „0“, pokud se žádná dodání nebo poskytnutí neuskutečnila;

2. Osoba povinná k dani sdělí informace uvedené v odstavci 1 do jednoho měsíce od konce kalendářního čtvrtletí.

3. Dojde-li k překročení prahové hodnoty ročního obratu v Unii uvedeného v čl. 284 odst. 2 písm. a), informuje osoba povinná k dani členský stát usazení do 15 pracovních dnů. Současně musí osoba povinná k dani oznámit hodnotu dodání zboží a poskytnutí služeb uvedených v odstavci 1, která byla uskutečněna od začátku běžného kalendářního čtvrtletí do data, kdy byla překročena prahová hodnota ročního obratu v Unii.

Článek 284c

1. Pro účely čl. 284a odst. 1 písm. c) a d) a čl. 284b odst. 1 se použijí tato ustanovení:

- a) hodnoty sestávají z částek uvedených v článku 288;
- b) hodnoty jsou denominovány v eurech;
- c) pokud členský stát přiznávající osvobození používá různé prahové hodnoty, jak je uvedeno v čl. 284 odst. 1 druhém pododstavci, je osoba povinná k dani povinna oznámit danému členskému státu samostatně informace o celkové hodnotě dodání zboží nebo poskytnutí služeb ve vztahu k jednotlivým prahovým hodnotám, které mohou být použitelné.

Pro účely prvního pododstavce písm. b) mohou členské státy, které nepřijaly euro, požadovat, aby byly hodnoty vyjádřeny v jejich národní měně. Pokud byla dodání a poskytnutí uskutečněna v jiných měnách, použije osoba povinná k dani směnný kurz platný první den kalendářního roku. Přepočtení se provede podle směnného kurzu zveřejněného Evropskou centrální bankou pro uvedený den, nebo pokud není v uvedený den kurz zveřejněn, podle kurzu zveřejněného pro nejbližší následující den.

2. Členský stát usazení může požadovat, aby informace uvedené v čl. 284 odst. 3 a 4 a v čl. 284b odst. 1 a 3 byly podány elektronickými prostředky v souladu s podmínkami, které stanoví daný členský stát.

Článek 284d

1. Osoba povinná k dani využívající osvobození od daně v členském státě, ve kterém není usazena, nemá v souvislosti s dodáními zboží a poskytnutími služeb, na něž se v daném členském státě vztahuje osvobození, povinnost:

- a) být registrována pro účely DPH podle článků 213 a 214;
- b) podávat přiznání k dani podle článku 250.

2. Osoba povinná k dani využívající osvobození v členském státě usazení a v kterémkoliv jiném členském státě, ve kterém není usazena, není povinna podávat v souvislosti s dodáními zboží a poskytnutími služeb, na něž se v členském státě usazení vztahuje osvobození, přiznání k dani podle článku 250.

3. Pokud osoba povinná k dani nedodrží pravidla stanovená v článku 284b, mohou členské státy odchýlně od odstavců 1 a 2 tohoto článku požadovat, aby tato osoba povinná k dani splnila daňové povinnosti v oblasti DPH, jako jsou povinnosti uvedené v odstavci 1 tohoto článku.

Článek 284e

Členský stát usazení bez odkladu buď deaktivuje identifikační číslo uvedené v čl. 284 odst. 3 písm. b), nebo pokud osoba povinná k dani nadále využívá osvobození od daně v jiném členském státě nebo jiných členských státech, upraví informace obdržené podle čl. 284 odst. 3 a 4 ve vztahu k dotčenému členskému státu nebo dotčeným členským státům v těchto případech:

- a) celková hodnota dodání zboží a poskytnutí služeb vykázaných osobou povinnou k dani přesahuje částku uvedenou v čl. 284 odst. 2 písm. a);
- b) členský stát, který přiznal osvobození, oznámil, že osoba povinná k dani nemá nárok na osvobození nebo že osvobození v tomto členském státě bylo ukončeno;
- c) osoba povinná k dani informovala o svém rozhodnutí přestat osvobození využívat; nebo
- d) osoba povinná k dani informovala o ukončení svých činností nebo lze jinak mít za to, že své činnosti ukončila.“

14) Články 285, 286, a 287 se zrušují.

15) Článek 288 se nahrazuje tímto:

„Článek 288

1. Roční obrat, ke kterému se přihlíží pro účely uplatnění osvobození od daně podle článku 284, sestává z těchto částek bez DPH:

- a) hodnoty dodání zboží a poskytnutí služeb v rozsahu, v jakém by byly zdaněny, pokud by je dodala nebo poskytla osoba povinná k dani, na kterou se osvobození nevztahuje;

- b) hodnoty plnění osvobozených od daně s nárokem na odpočet daně odvedené na předchozím stupni podle článků 110 nebo 111 nebo čl. 125 odst. 1;
- c) hodnoty plnění osvobozených od daně podle článků 146 až 149 a článků 151, 152 a 153;
- d) hodnoty plnění osvobozených od daně podle článku 138, pokud se uplatní osvobození podle uvedeného článku;
- e) hodnoty operací s nemovitostmi a finančních činností uvedených v čl. 135 odst. 1 písm. b) až g) a hodnoty pojišťovacích a zajišťovacích služeb, nejsou-li tato plnění vedlejšími plněními.

2. Při výpočtu obratu podle odstavce 1 se nebere zřetel na převody hmotného nebo nehmotného investičního majetku osoby povinné k dani.“

16) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 288a

1. Osoba povinná k dani bez ohledu na to, zda je či není usazena v členském státě příznávajícím osvobození stanovené v čl. 284 odst. 1, nesmí toto osvobození využívat po dobu jednoho kalendářního roku, pokud v předchozím kalendářním roce překročila prahovou hodnotu stanovenou podle uvedeného odstavce. Členský stát příznávající osvobození od daně může tuto dobu prodloužit na dva kalendářní roky.

Dojde-li v průběhu kalendářního roku k překročení prahové hodnoty uvedené v čl. 284 odst. 1 o

- a) ne více než 10 %, může osoba povinná k dani v průběhu daného kalendářního roku nadále využívat osvobození stanovené v čl. 284 odst. 1;
- b) více než 10 %, osvobození stanovené v čl. 284 odst. 1 se od daného okamžiku přestane uplatňovat.

Bez ohledu na druhý pododstavec písm. a) a b) mohou členské státy stanovit horní hranici ve výši 25 % nebo se rozhodnout povolit osobě povinné k dani i nadále využívat osvobození stanovené v čl. 284 odst. 1 bez jakékoli horní hranice v průběhu kalendářního roku, ve kterém byla prahová hodnota překročena. Použití této horní hranice nebo rozhodnutí o povolení však nesmí vést k tomu, že by byla osvobozena osoba povinná k dani, jejíž obrat v členském státě příznávajícím osvobození převyšuje 100 000 EUR.

Odchylně od druhého a třetího pododstavce se členské státy mohou rozhodnout, že osvobození stanovené v čl. 284 odst. 1 se přestane uplatňovat od okamžiku, kdy dojde k překročení prahové hodnoty stanovené podle uvedeného odstavce.

2. Osoba povinná k dani neusazená v členském státě příznávajícím osvobození stanovené v čl. 284 odst. 1 nesmí toto osvobození uplatnit, pokud v předchozím kalendářním roce překročila prahovou hodnotu ročního obratu v Unii uvedenou v čl. 284 odst. 2 písm. a).

Dojde-li v průběhu kalendářního roku k překročení prahové hodnoty ročního obratu v Unii podle čl. 284 odst. 2 písm. a), osvobození stanovené v čl. 284 odst. 1 pro osobu povinnou k dani, která není usazena v členském státě příznávajícím osvobození, se od daného okamžiku přestane uplatňovat.

3. Odpovídající hodnota v národní měně částky uvedené v odstavci 1 se vypočte podle směnného kurzu zveřejněného Evropskou centrální bankou dne 18. ledna 2018.“

17) V článku 290 se druhá věta nahrazuje tímto:

„Členské státy mohou stanovit podrobná pravidla a podmínky pro uplatňování tohoto rozhodnutí.“

18) Články 291 a 292 se zrušují.

19) V hlavě XII kapitole 1 se vkládá nový oddíl, který zní:

„Oddíl 2a

Zjednodušení povinností pro osvobozené malé podniky

Článek 292a

Pro účely tohoto oddílu se „osvobozeným malým podnikem“ rozumí osoba povinná k dani využívající osvobození od daně v členském státě, v němž je daň splatná, podle čl. 284 odst. 1 a 2.

Článek 292b

Aniž je dotčen čl. 284 odst. 3, mohou členské státy zprostit osvobozené malé podniky usazené na jejich území, které využívají osvobození pouze v daném členském státě, povinnosti oznamovat zahájení své činnosti podle článku 213 a být identifikovány pomocí osobního identifikačního čísla podle článku 214, s výjimkou případů, kdy tyto podniky uskutečňují plnění, na něž se vztahuje čl. 214 odst. 1 písm. b), d) nebo e).

Pokud členské státy nevyužijí možnosti uvedené v prvním pododstavci, zavedou postup pro přidělení osobního identifikačního čísla těmto osvobozeným malým podnikům. Postup pro přidělení osobního identifikačního čísla nesmí trvat déle než 15 pracovních dnů s výjimkou určitých případů, kdy mohou členské státy za účelem zabránění daňovým únikům nebo vyhýbání se daňovým povinnostem vyžadovat dodatečnou lhůtu k provedení nezbytných kontrol.

Článek 292c

Členské státy mohou zprostit osvobozené malé podniky usazené na jejich území, jež využívají osvobození pouze na tomto území, povinnosti podat přiznání k DPH podle článku 250.

Pokud členské státy nevyužijí možnosti uvedené v prvním pododstavci, umožní těmto osvobozeným malým podnikům podat zjednodušené přiznání k dani za období kalendářního roku. Osvobozené malé podniky se však mohou rozhodnout pro použití zdaňovacího období stanoveného podle článku 252.

Článek 292d

Členské státy mohou zprostit osvobozené malé podniky některých nebo všech povinností uvedených v člancích 217 až 271.“

- 20) V hlavě XII kapitole 1 se oddíl 3 zrušuje.
- 21) V článku 314 se písmeno c) nahrazuje tímto:
„c) jinou osobou povinnou k dani, zakládá-li dodání zboží touto jinou osobou povinnou k dani nárok na osvobození pro malé podniky podle článku 284 a zahrnuje-li investiční majetek;“.
- 22) V článku 334 se písmeno c) nahrazuje tímto:
„c) jiné osoby povinné k dani, zakládá-li dodání zboží touto osobou povinnou k dani uskutečněné na základě smlouvy, podle níž jí z prodeje přísluší provize, nárok na osvobození pro malé podniky podle článku 284 a zahrnuje-li investiční majetek;“.

*Článek 2***Změny nařízení (EU) č. 904/2010**

Nařízení (EU) č. 904/2010 se mění takto:

- 1) Článek 17 se mění takto:
  - a) v odstavci 1 se doplňuje nové písmeno, které zní:
„g) informace shromažďované podle čl. 284 odst. 3 a 4 a podle článku 284b směrnice 2006/112/ES“;
  - b) odstavec 2 se nahrazuje tímto:
„2. Komise prostřednictvím prováděcích aktů přijme technické podrobnosti týkající se automatizované žádosti vztahující se k informacím uvedeným v odstavci 1 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 58 odst. 2.“
- 2) V článku 21 se vkládá nový odstavec, který zní:
„2b. Pokud jde o informace uvedené v čl. 17 odst. 1 písm. g), musí být přístupné alespoň tyto údaje:
  - a) osobní identifikační čísla osvobozených osob povinných k dani přidělená členskými státy, který informace poskytuje;

- b) jméno, činnost, právní forma a adresa osvobozených osob povinných k dani identifikovaných pomocí osobního identifikačního čísla uvedeného v písmenu a);
- c) členský stát nebo členské státy, v nichž osoba povinná k dani využívá osvobození;
- d) datum začátku využívání osvobození osobou povinnou k dani v členském státě nebo členských státech;
- e) informace uvedené v čl. 284a odst. 1 prvním pododstavci písm. c) a d) směrnice 2006/112/ES;
- f) celková hodnota dodání zboží nebo poskytnutí služeb za kalendářní čtvrtletí uskutečněných každou osobou povinnou k dani, jíž bylo přiděleno osobní identifikační číslo uvedené v písmeni a) v členském státě, ve kterém je osoba povinná k dani usazena;
- g) celková hodnota dodání zboží nebo poskytnutí služeb za kalendářní čtvrtletí uskutečněných každou osobou povinnou k dani, jíž bylo přiděleno osobní identifikační číslo uvedené v písmeni a) v každém jiném členském státě, než ve kterém je osoba povinná k dani usazena;
- h) datum, kdy roční obrat v Unii osoby povinné k dani překročil částku uvedenou v čl. 284 odst. 2 písm. a) směrnice 2006/112/ES;
- i) datum, kdy rozhodnutí osoby povinné k dani dobrovolně ukončit využívání osvobození nabyde účinku, a členský stát nebo členské státy, v nichž je toto ukončení účinné;
- j) datum, kdy byla činnost osoby povinné k dani ukončena, a dotyčný členský stát nebo dotčené členské státy.

Hodnoty uvedené v prvním pododstavci písm. e) až g) se uvedou odděleně pro každou prahovou hodnotu, která může být použitelná podle čl. 284 odst. 1 druhého pododstavce směrnice 2006/112/ES.“

- 3) V článku 31 se vkládá nový odstavec, který zní:

„2a. Každý členský stát poskytne elektronickými prostředky potvrzení, že osoba povinná k dani, které bylo přiděleno osobní identifikační číslo podle čl. 284 odst. 3 směrnice 2006/112/ES, je osvobozeným malým podnikem. V potvrzení se uvede členský stát nebo členské státy, v nichž osoba povinná k dani uplatňuje osvobození.“

- 4) V článku 32 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Komise na základě informací poskytnutých členskými státy zveřejní na svých internetových stránkách podrobnosti o předpisech každého členského státu, které provádějí hlavu XI kapitoly 3 článek 167a a hlavu XII kapitoly 1 směrnice 2006/112/ES.“

- 5) Vkládá se nová kapitola, která zní:

„KAPITOLA Xa

USTANOVENÍ O ZVLÁŠTNÍM REŽIMU PODLE HLAVY XII KAPITOLY 1 SMĚRNICE 2006/112/ES

Článek 37a

1. Členský stát usazení předá elektronickými prostředky příslušným orgánům členských států příznávajících osvobození následující informace, a to do 15 pracovních dnů ode dne, kdy jsou tyto informace k dispozici:

- a) pokud jde o osoby povinné k dani, které podaly předchozí oznámení nebo aktualizaci oznámení podle čl. 284 odst. 3 nebo 4 směrnice 2006/112/ES, informace uvedené v čl. 21 odst. 2b písm. a) a d) tohoto nařízení;
- b) pokud jde o osoby povinné k dani, jejichž roční obrat v Unii přesahuje částku uvedenou v čl. 284 odst. 2 písm. a) směrnice 2006/112/ES, informace uvedené v čl. 21 odst. 2b písm. a) a h) tohoto nařízení;
- c) pokud jde o osoby povinné k dani, které nedodržely pravidla stanovená v článku 284b směrnice 2006/112/ES, skutečnost, že pravidla nebyla dodržena, a informace uvedené v čl. 21 odst. 2b písm. a) tohoto nařízení.

2. Komise prostřednictvím prováděcích aktů přijme technické podrobnosti včetně jednotné elektronické zprávy, kterou se tyto informace uvedené v odstavci 1 tohoto článku předávají. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 58 odst. 2.“

Článek 37b

1. Členský stát, kterému osoba povinná k dani podala předchozí oznámení nebo následnou aktualizaci v souladu s čl. 284 odst. 3 nebo 4 směrnice 2006/112/ES výpočtem ověří, předtím, než identifikuje osobu povinnou k dani nebo potvrdí osobní identifikační číslo osoby povinné k dani, na základě celkových hodnot dodání zboží a poskytnutí služeb vykázaných osobou povinnou k dani, zda prahová hodnota ročního obrátu v Unii uvedená v čl. 284 odst. 2 písm. a) uvedené směrnice nebyla v průběhu běžného nebo předchozího kalendářního roku překročena.
2. Členský stát, který přiznává osvobození od daně, potvrdí do 15 pracovních dnů od obdržení informací uvedených v čl. 37a odst. 1 písm. a) tohoto nařízení elektronickými prostředky příslušným orgánům členského státu usazení na základě celkových hodnot dodání a poskytnutí vykázaných osobou povinnou k dani, že prahová hodnota ročního obrátu uvedená v čl. 284 odst. 2 písm. b) směrnice 2006/112/ES nebyla v průběhu běžného kalendářního roku překročena a že jsou splněny podmínky uvedené v čl. 288a odst. 1 uvedené směrnice.
3. Členský stát, který přiznává osvobození od daně, bez odkladu oznámí elektronickými prostředky příslušným orgánům členského státu usazení datum, kdy osoba povinná k dani přestala mít nárok na osvobození podle čl. 288a odst. 1 směrnice 2006/112/ES.
4. Komise prostřednictvím prováděcích aktů přijme technické podrobnosti oznámení uvedených v odstavcích 2 a 3 tohoto článku, včetně jednotné elektronické zprávy., Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 58 odst. 2.“

Článek 3

Provedení

1. Členské státy přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s článkem 1 této směrnice do 31. prosince 2024. Znění těchto předpisů neprodleně sdělí Komisi.

Použijí tyto předpisy od 1. ledna 2025.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti, na niž se vztahuje článek 1 této směrnice.

Článek 4

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 2 se použije od 1. ledna 2025.

Článek 5

Určení

Tato směrnice je určena členskými státy.

V Bruselu dne 18. února 2020.

Za Radu
předseda
Z. MARIĆ

II

(Nelegislativní akty)

ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ RADY (EU) 2020/286

ze dne 27. února 2020

o postoji, který má být jménem Evropské unie zaujat na 63. zasedání Komise pro narkotika, pokud jde o doplnění jedné látky na seznam látek v tabulce I Úmluvy Organizace spojených národů proti nedovolenému obchodu s omamnými a psychotropními látkami

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 207 odst. 4 první pododstavec ve spojení s čl. 218 odst. 9 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Úmluva Organizace spojených národů proti nedovolenému obchodu s omamnými a psychotropními látkami z roku 1988 (dále jen „úmluva“) vstoupila v platnost dne 11. listopadu 1990 a Unie ji uzavřela rozhodnutím Rady 90/611/EHS ⁽¹⁾.
- (2) Podle čl. 12 odst. 2 až 7 úmluvy mohou být do tabulek úmluvy, ve kterých jsou uvedeny prekursory drog, doplňovány další látky.
- (3) Komise pro narkotika má na svém 63. zasedání ve dnech 2. až 6. března 2020 ve Vídni přijmout rozhodnutí o doplnění jedné látky do tabulky I úmluvy.
- (4) Je vhodné stanovit postoj, který má být jménem Unie zaujat v Komisi pro narkotika, protože uvedené rozhodnutí bude mít právní účinky v Unii a podstatně ovlivní obsah práva Unie, totiž nařízení Rady (ES) č. 111/2005 ⁽²⁾ a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 273/2004 ⁽³⁾.
- (5) Podle posouzení Mezinárodního úřadu pro kontrolu omamných látek se látka methyl-*alfa*-fenylacetoacetát (MAPA) často používá k nedovolené výrobě amfetaminu a metamfetaminu. Existují důkazy o tom, že objem a rozsah nedovolené výroby těchto omamných a psychotropních látek představuje natolik závažné problémy v oblasti veřejného zdraví nebo v sociální oblasti, že to opravňuje k zařazení methyl-*alfa*-fenylacetoacetátu (MAPA) pod mezinárodní kontrolu. Nelegální výroba amfetaminu a metamfetaminu způsobuje v Unii závažné problémy v oblasti veřejného zdraví a v sociální oblasti. Incidentsy související s obchodováním s methyl-*alfa*-fenylacetoacetátem (MAPA) jsou stále častější a týkají se stále většího množství, přičemž zločinná společenství v Unii amfetamin a metamfetamin nelegálně vyvážejí do třetích zemí.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady 90/611/EHS ze dne 22. října 1990, kterým se jménem Evropského hospodářského společenství uzavírá Úmluva Organizace spojených národů proti nedovolenému obchodu s omamnými a psychotropními látkami (Úř. věst. L 326, 24.11.1990, s. 56).

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 111/2005 ze dne 22. prosince 2004, kterým se stanoví pravidla pro sledování obchodu s prekursory drog mezi Unii a třetími zeměmi (Úř. věst. L 22, 26.1.2005, s. 1).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 273/2004 ze dne 11. února 2004 o prekursorech drog (Úř. věst. L 47, 18.2.2004, s. 1).

(6) Postoj Unie by měly vyjádřit členské státy Unie, které jsou členy Komise pro narkotika,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Postojem, který má být jménem Unie zaujat na 63. zasedání Komise pro narkotika, je zařadit látku methyl-alfa-fenylacetoacetát (MAPA) do tabulky I úmluvy.

Článek 2

Postoj stanovený v článku 1 vyjádří členské státy Unie, které jsou členy Komise pro narkotika, jednající společně.

Článek 3

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí.

V Bruselu dne 27. února 2020.

*Za Radu
předseda
D. HORVAT*

ROZHODNUTÍ RADY (EU) 2020/287**ze dne 27. února 2020**

o postoji, který má být zaujat jménem Evropské unie v příslušných výborech Evropské hospodářské komise Organizace spojených národů, pokud jde o návrhy změn předpisů OSN č. 10, 26, 28, 46, 48, 51, 55, 58, 59, 62, 79, 90, 106, 107, 110, 117, 121, 122, 128, 144, 148, 149, 150, 151 a 152, návrhy změn celosvětových technických předpisů č. 3, 6 a 16, návrh změn úplného usnesení R.E.5 a návrhy povolení k vypracování změny celosvětového technického předpisu č. 6 a k vypracování nového celosvětového technického předpisu o stanovení výkonu elektrifikovaného vozidla

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 ve spojení s čl. 218 odst. 9 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Rozhodnutím Rady 97/836/ES ⁽¹⁾ přistoupila Unie k Dohodě Evropské hospodářské komise Organizace spojených národů (EHK OSN) o přijetí jednotných technických pravidel pro kolová vozidla, zařízení a části, které se mohou montovat nebo užívat na kolových vozidlech, a o podmínkách pro vzájemné uznávání schválení typu udělených na základě těchto pravidel (dále jen „revidovaná dohoda z roku 1958“). Revidovaná dohoda z roku 1958 vstoupila v platnost dne 24. března 1998.
- (2) Rozhodnutím Rady 2000/125/ES ⁽²⁾ přistoupila Unie k Dohodě o zavedení celosvětových technických předpisů pro kolová vozidla, vybavení a části, které se mohou montovat nebo užívat na kolových vozidlech (dále jen „paralelní dohoda“). Paralelní dohoda vstoupila v platnost dne 15. února 2000.
- (3) Podle článku 1 revidované dohody z roku 1958 a článku 6 paralelní dohody může Světové fórum EHK OSN pro harmonizaci předpisů týkajících se vozidel (dále jen „WP.29“) případně přijmout návrhy změn předpisů OSN přijaté na základě revidované dohody z roku 1958 (dále jen „předpisy OSN“) č. 10, 26, 28, 46, 48, 51, 55, 58, 59, 62, 79, 90, 106, 107, 110, 117, 121, 122, 128, 144, 148, 149, 150, 151 a 152, návrhy změn celosvětových technických předpisů č. 3, 6 a 16, návrh změn úplného usnesení R.E.5 a návrhy povolení k vypracování změny celosvětového technického předpisu č. 6 a k vypracování nového celosvětového technického předpisu o stanovení výkonu elektrifikovaného vozidla (DEVP).
- (4) WP.29 má během 180. zasedání Světového fóra, které se bude konat ve dnech 10. až 12. března 2020, přijmout výše uvedené akty o správních ustanoveních a jednotných technických pravidlech pro schvalování harmonizovaných technických předpisů OSN a celosvětových technických předpisů kolových vozidel, zařízení a částí, které se mohou montovat nebo užívat na kolových vozidlech.
- (5) Je proto vhodné stanovit postoj, který má být zaujat jménem Unie ve skupině WP.29 k přijetí návrhů předpisů OSN, neboť tyto předpisy OSN budou pro Unii závazné a mohou rozhodujícím způsobem ovlivnit obsah práva Unie v oblasti schvalování typu vozidel.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady 97/836/ES ze dne 27. listopadu 1997 o přistoupení Evropského společenství k Dohodě Evropské hospodářské komise Organizace spojených národů o přijetí jednotných technických pravidel pro kolová vozidla, zařízení a části, které se mohou montovat nebo užívat na kolových vozidlech, a o podmínkách pro vzájemné uznávání schválení typu udělených na základě těchto pravidel („revidovaná dohoda z roku 1958“) (Úř. věst. L 346, 17.12.1997, s. 78).

⁽²⁾ Rozhodnutí Rady 2000/125/ES ze dne 31. ledna 2000 o uzavření Dohody o zavedení celosvětových technických předpisů pro kolová vozidla, vybavení a části, které se mohou montovat nebo užívat na kolových vozidlech („paralelní dohoda“) (Úř. věst. L 35, 10.2.2000, s. 12).

- (6) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/46/ES⁽³⁾ nahradila systémy schvalování členských států schvalovacím postupem Unie a zavedla harmonizovaný rámec zahrnující správní ustanovení a obecné technické požadavky pro všechna nová vozidla, systémy, konstrukční části a samostatné technické celky. Uvedená směrnice začlenila předpisy OSN do systému EU schvalování typu, a to buď jako požadavky na schválení typu, nebo jako alternativy k právním předpisům Unie. Od přijetí směrnice 2007/46/ES jsou předpisy OSN ve stále větší míře začleňovány do právních předpisů Unie.
- (7) S ohledem na zkušenosti a na technický rozvoj je třeba pozměnit nebo doplnit požadavky týkající se některých prvků nebo rysů, na něž se vztahují předpisy OSN č. 10, 26, 28, 46, 48, 51, 55, 58, 59, 62, 79, 90, 106, 107, 110, 117, 121, 122, 128, 144, 148, 149, 150, 151 a 152. Kromě toho je třeba změnit některá ustanovení celosvětových technických předpisů OSN č. 3, 6 a 16. V neposlední řadě je zapotřebí přijmout změny úplného usnesení R.E.5 a povolení k vypracování změny celosvětového technického předpisu č. 6 a k vypracování nového celosvětového technického předpisu o stanovení výkonu elektrifikovaného vozidla (DEVF).
- (8) Pracovní dokument skupiny WP.29: ECE/TRANS/WP.29/2020/25 se týká návrhu doplňku 2 k předpisu OSN č. 144 (systémy tísňového volání při nehodách), který není připraven k hlasování v rámci WP.29,
- (9) Pracovní dokument skupiny WP.29: ECE/TRANS/WP.29/2020/2 se týká návrhu doplňku 1 k sérii změn 08 předpisu OSN č. 9 (Hluk tříkolových vozidel). Vzhledem k tomu, že Unie neuplatňuje jednotná ustanovení předpisu OSN č. 9, není nutné stanovit postoj Unie k návrhu ECE/TRANS/WP.29/2020/2,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Postoj, který má být zaujat jménem Unie ve skupině WP.29 na jejím 180. zasedání, které se bude konat ve dnech 10. až 12. března 2020, je hlasovat pro návrhy uvedené v příloze tohoto rozhodnutí.

Článek 2

Postoj, který má být zaujat jménem Unie ve skupině WP.29 na jejím 180. zasedání, které se bude konat ve dnech 10. až 12. března 2020, je hlasovat proti návrhu doplňku 2 k předpisu OSN č. 144 (systémy tísňového volání při nehodách, pracovní dokument ECE/TRANS/WP.29/2020/25).

Článek 3

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí.

V Bruselu dne 27. února 2020.

*Za Radu
předseda
D. HORVAT*

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/46/ES ze dne 5. září 2007, kterou se stanoví rámec pro schvalování motorových vozidel a jejich přípojných vozidel, jakož i systémů, konstrukčních částí a samostatných technických celků určených pro tato vozidla (rámcová směrnice) (Úř. věst. L 263, 9.10.2007, s. 1).

PŘÍLOHA

Předpis č.	Předmět jednání	Referenční označení dokumentu ⁽¹⁾
10	Návrh doplňku 1 k sérii změn 06 předpisu OSN č. 10 (Elektromagnetická kompatibilita)	ECE/TRANS/WP.29/2020/30
26	Návrh série změn 04 předpisu OSN č. 26 (Vnější výčnělky u osobních automobilů)	ECE/TRANS/WP.29/2020/26
26	Návrh doplňku 4 k sérii změn 03 předpisu OSN č. 26 (Vnější výčnělky u osobních automobilů)	ECE/TRANS/WP.29/2020/15
28	Návrh doplňku 6 k původní sérii změn předpisu OSN č. 28 (Zvuková výstražná zařízení)	ECE/TRANS/WP.29/2020/3
46	Návrh doplňku 7 k sérii změn 04 předpisu OSN č. 46 (Zařízení pro nepřímý výhled)	ECE/TRANS/WP.29/2020/16
46	Návrh doplňku 8 k sérii změn 04 předpisu OSN č. 46 (Zařízení pro nepřímý výhled)	ECE/TRANS/WP.29/2020/17
48	Návrh nové série změn 07 předpisu č. 48 (Montáž zařízení pro osvětlení a světelnou signalizaci)	ECE/TRANS/WP.29/2020/36, WP.29-180-07
51	Návrh doplňku 6 k sérii změn 03 předpisu OSN č. 51 (Emise hluku u vozidel kategorií M a N)	ECE/TRANS/WP.29/2020/4
55	Návrh série změn 02 předpisu OSN č. 55 (Mechanická spojovací zařízení)	ECE/TRANS/WP.29/2020/27
58	Návrh doplňku 1 k sérii změn 03 předpisu OSN č. 58 (Ochrana proti podjetí zezadu)	ECE/TRANS/WP.29/2020/19
59	Návrh nové série změn 03 předpisu OSN č. 59 (Náhradní systémy tlumení hluku)	ECE/TRANS/WP.29/2020/7
62	Návrh série změn 01 předpisu OSN č. 62 (Ochrana proti odcizení pro mopedy/motocykly)	ECE/TRANS/WP.29/2020/28
79	Návrh doplňku 2 k sérii změn 03 předpisu OSN č. 79 (Mechanismus řízení)	ECE/TRANS/WP.29/2020/11
90	Návrh doplňku 5 k sérii změn 02 předpisu OSN č. 90 (Náhradní díly brzdového systému)	ECE/TRANS/WP.29/2020/8
106	Návrh doplňku 18 k původní sérii změn předpisu OSN č. 106 (Pneumatiky pro zemědělská vozidla)	ECE/TRANS/WP.29/2020/5
107	Návrh doplňku 9 k sérii změn 06 předpisu OSN č. 107 (Vozidla kategorií M2 a M3)	ECE/TRANS/WP.29/2020/12

Předpis č.	Předmět jednání	Referenční označení dokumentu ⁽¹⁾
107	Návrh doplňku 4 k sérii změn 07 předpisu OSN č. 107 (Vozidla kategorií M2 a M3)	ECE/TRANS/WP.29/2020/13
107	Návrh doplňku 3 k sérii změn 08 předpisu OSN č. 107 (Vozidla kategorií M2 a M3)	ECE/TRANS/WP.29/2020/14
110	Návrh doplňku 1 k sérii změn 04 předpisu OSN č. 110 (Vozidla s pohonem na CNG a LNG)	ECE/TRANS/WP.29/2020/20
110	Návrh doplňku 2 k sérii změn 04 předpisu OSN č. 110 (Vozidla s pohonem na CNG a LNG)	ECE/TRANS/WP.29/2020/21
117	Návrh doplňku 11 k sérii změn 02 předpisu OSN č. 117 (Pneumatiky – valivý odpor, hluk odvalování a přilnavost za mokra)	ECE/TRANS/WP.29/2020/6
121	Návrh doplňku 4 k sérii změn 01 předpisu OSN č. 121 (Označení ovladačů, sdělovačů a indikátorů)	ECE/TRANS/WP.29/2020/22
122	Návrh doplňku 6 k předpisu OSN č. 122 (Systémy vytápění)	ECE/TRANS/WP.29/2020/23
128	Návrh doplňku 10 k původnímu znění předpisu OSN č. 128	ECE/TRANS/WP.29/2020/31
144	Návrh doplňku 1 k předpisu OSN č. 144 (Systémy tísňového volání při nehodách)	ECE/TRANS/WP.29/2020/24
144	Návrh série změn 01 předpisu OSN č. 144 (Systémy tísňového volání při nehodách)	ECE/TRANS/WP.29/2020/29
148	Návrh doplňku 2 k původní sérii změn předpisu OSN č. 148 o zařízení pro světelnou signalizaci (LSD)	ECE/TRANS/WP.29/2020/32
149	Návrh doplňku 2 k původní sérii změn předpisu OSN č. 149 o zařízení pro osvětlení silnic (RID)	ECE/TRANS/WP.29/2020/33
150	Návrh doplňku 2 k původní sérii změn předpisu OSN č. 150 o zařízeních se zpětným odrazem (RRD)	ECE/TRANS/WP.29/2020/34
151	Návrh doplňku 1 k předpisu OSN č. 151 (Informační systémy pro eliminaci mrtvého úhlu)	ECE/TRANS/WP.29/2020/18, WP.29-180-05
152	Návrh doplňku 1 k předpisu OSN č. 152 (AEBS pro vozidla kategorií M1 a N1)	ECE/TRANS/WP.29/2020/9
152	Návrh série změn 01 předpisu OSN č. 152 (AEBS pro vozidla kategorií M1 a N1)	ECE/TRANS/WP.29/2020/10

⁽¹⁾ Všechny dokumenty, na něž se v této tabulce odkazuje, jsou k dispozici na této adrese: <http://www.unece.org/trans/main/wp29/wp29wgs/wp29gen/gen2020.html>

Celosvětový technický předpis č.	Předmět jednání	Referenční označení dokumentu
3	Návrh změny 4 celosvětového technického předpisu OSN č. 3 (Brzdění motocyklů) Návrh technické zprávy týkající se změny 4 celosvětového technického předpisu OSN č. 3 (Brzdění motocyklů) Povolení vypracovat změny celosvětového technického předpisu OSN č. 3	ECE/TRANS/WP.29/2020/47 ECE/TRANS/WP.29/2020/48 ECE/TRANS/WP.29/AC.3/47
6	Návrh změny 2 celosvětového technického předpisu OSN č. 6 (Bezpečnostní zasklení) Návrh technické zprávy týkající se změny 2 celosvětového technického předpisu OSN č. 6 (Bezpečnostní zasklení) Povolení vypracovat změny celosvětového technického předpisu OSN č. 6	ECE/TRANS/WP.29/2020/43 ECE/TRANS/WP.29/2020/44 ECE/TRANS/WP.29/AC.3/52
6	Návrh změny 3 celosvětového technického předpisu OSN č. 6 (Bezpečnostní zasklení) Návrh technické zprávy týkající se změny 3 celosvětového technického předpisu OSN č. 6 (Bezpečnostní zasklení) Povolení vypracovat změnu celosvětového technického předpisu OSN č. 6	ECE/TRANS/WP.29/2020/45 ECE/TRANS/WP.29/2020/46 ECE/TRANS/WP.29/AC.3/52
16	Návrh změny 2 celosvětového technického předpisu OSN č. 16 (Pneumatiky) Návrh technické zprávy týkající se změny 2 celosvětového technického předpisu OSN č. 16 (Pneumatiky) Povolení vypracovat změny celosvětového technického předpisu OSN č. 16	ECE/TRANS/WP.29/2020/41 ECE/TRANS/WP.29/2020/42 ECE/TRANS/W- P.29/AC.3/48/Rev.1

Usnesení č.	Předmět jednání	Referenční označení dokumentu
R.E.5	Návrh změny 5 Úplného usnesení o společné specifikaci kategorií zdrojů světla (R.E.5)	ECE/TRANS/WP.29/2020/37

Různé	Předmět jednání	Referenční označení dokumentu
	Povolení k vypracování změny celosvětového technického předpisu OSN č. 6 (Bezpečnostní zasklení)	ECE/TRANS/WP.29/AC.3/55
	Revidované povolení k vypracování nového celosvětového technického předpisu OSN o stanovení výkonu elektrifikovaného vozidla (DEVP)	ECE/TRANS/W- P.29/AC.3/53/Rev.1

ISSN 1977-0626 (elektronické vydání)

ISSN 1725-5074 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS